

gjælde under en anden Indenrigsminister, og den ærede Minister kan ikke svare for, om han maaskee kan bruge disse Argumenter til at castere enkelte af de Indstillede og paalægge Amtsrådet at indstille andre. Man har jo her hørt saa megen Tale om de fra Vorigheberne indsendte hemmelige Erklæringer, og man kan let tænke sig, at Amtmanden, naar Amtsrådet indstiller Folk, med Hensyn til hvilke han er overstemt, vil skrive til Ministeriet og sige: for Guds Skyld tag ikke Den og Den af de Indstillede, han er Bondeven, han er Oppositionsmand, og saa vil Ministeren sige, maa jeg bede om at faae en anden foreslaaet, ham kan jeg ikke bruge. (Indenrigsministeren: Nei!) Ja den ærede Minister kan kun svare Nei for sit Bedkommende. Forskjellen kommer til at beroe paa, om det er Ministeren, der udnævner, eller om det er Amtsrådet; men, som sagt, den ærede Minister har jo erklæret, at han ikke kan gaae ind paa Forslaget. Loven er, som den foreligger selv med denne Indskrænkning bedre end ingen, og derfor er det ogsaa min Mening, at man bør tage den, men jeg har ikke kunnet lade det staae uimodsaet hen, at det skulde være Et og det Samme, hvad enten man gik i den ene eller anden Retning. Den Fremstilling, som den ærede Rigsdagsmand fra Viborg (Bregendahl) har givet, maa jeg tilstaae, at jeg slet ikke har kunnet forstaae; han sagde nemlig, at fra Ministerens Standpunkt var det et Principspørgsmaal, og fra vor Side var det et blot Formspørgsmaal; nei er det virkelig et Principspørgsmaal for den Ene, saa maa det ogsaa være det for den Anden, en saa kunstig Fremstilling holder virkelig ikke Stik, at det paa den ene Side skulde være et Formspørgsmaal, og paa den anden Side et Principspørgsmaal. Jeg vil gjerne indrømme, at den ærede Rigsdagsmand vistnok langt bedre end jeg kan dømme om saadanne Ting, men jeg skulde dog meget betvivle, at han for Nogensomhelst vil kunne godtgjøre, at naar der fra to forskjellige Sider tvistes om en Sag, den da paa eengang kan være et Principspørgsmaal for den ene og et Formspørgsmaal for den anden (Stemmer: Jo!). Ja,

de Herrer sige Jo, men jeg er overbevist om, at Bevillingsførelsen vil svigte dem.

Riser: Jeg skal fatte mig ganske kort. Jeg skal kun svare den ærede Rigsdagsmand for Bogenise (H. M. Petersen), at denne 4de Mand, som han omtalte at ville komme i det uheldige Tilfælde ikke at blive antaget af Ministeren, kunde maaskee, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) sagde, være den bedste af dem Alle, og jeg vil tillade mig at spørge, hvoraf veed den høitærede Indenrigsminister, at denne Mand ikke ere brugbar? Jeg skal dernæst svare de ærede Rigsdagsmænd for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Knudsen) og Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl), at det netop er dette Ministerens Stempel, som jeg er bange for, thi det ligger aabenbart i Ministerens Magt at forkaste alle dem, som Amtsrådet indstiller. Jeg kan ikke nægte, at jeg har den Tillid til Amtsrådene, at de ville søge at faae de bedste, de meest folkelige Kræfter, de kunne faae, men da Ministeren skal forsyne dem med sit Stempel, kan det være, at han forkaster dem Allesammen (Stemmer: Nei!). Jo, det kan efter min Mening stee, saa skal Amtsrådet gjøre en ny Indstilling, og saa kan man udsætte sig for at faae daarligere Kræfter ind deri, end man ellers vilde have faaet. Det er derfor, som sagt, at jeg meget frygter dette ministerielle Stempel.

Tscherning: Jeg skal ganske aabenhjertigt tilstaae, at jeg ikke aldeles forstaaer den Forskjellighed, som der her hersker, og som man søger at gjøre gjældende; det forekommer mig, som om det Hele ligger deri, at man ikke rigtig opfatter, hvad en Landvæsencommissair er. Er en Landvæsencommissair, som jeg formoder, paa eengang en Stjønsmænd og en Dommer, saa kan han fra Amtsrådets Side faae en Erkjendelse af, at han er stiftet til at være Stjønsmænd, men han maa, saaledes som vore Forhold hidtildags ere, tillige have det Præg paa sig, at han er stiftet til at være Dommer, og det kan han ikke faae af Amtsrådet men kun af Regeringen. Det forekommer